

Vendim nr. 53 datë 20.03.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Sonila Bejtja,	Anëtare
Genti Ibrahimimi,	Anëtar

në datën 20.03.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 1 (A) 2024 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: ALFRED MIKELI, përfaqësuar nga avokat Drilon Cami, me akt përfaqësimi të lëshuar në prani të përfaqësuesve të Institucionit të Ekzekutimit të Dënimeve Penale “Burgu i Reçit”, Shkodër.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 137, datë 28.12.2018 të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda; nr. 29, datë 15.04.2019 të Gjykatës së Apelit për Krime të Rënda; nr. 00-2023-1456 (244), datë 19.09.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 27, 71 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Elsa Toska, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Prokuroria pranë Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda ka dërguar për gjykim në këtë gjykatë çështjen që i përket procedimit penal nr. 281 të vitit 2015 në ngarkim të kërkuesit dhe të disa të bashkëpandehurve të tjerë, të akuzuar për kryerjen e veprës penale “Trafikimi i narkotikëve”, në bashkëpunim, të parashikuar nga nenet 283/a/2 dhe 25 të Kodit Penal (KP). Çështja është regjistruar në gjykatë në datën 20.07.2017.

2. Me vendimin nr. 56, datë 03.04.2018, Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda ka vendosur shpalljen e moskompetencës së saj për gjykimin e çështjes dhe dërgimin e akteve Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kukës, si gjykatë kompetente nga pikëpamja lëndore dhe tokësore, ndërsa me vendimin nr. 82, datë 04.06.2018, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kukës ka parashtruar mosmarrëveshjen e kompetencës në Gjykatën e Lartë.

3. Gjatë kohës që çështja e zgjidhjes së mosmarrëveshjes së kompetencës ishte në shqyrtim në Gjykatën e Lartë, me qëllim të rregullimit të problematikave të krijuara në praktikë si rrjedhojë e krijimit me ligj të gjykatave të posaçme, por mosfillimit ende të funksionimit të tyre, si dhe ndryshimeve të bëra në Kodin e Procedurës Penale (KPP) në lidhje me kompetencën e këtyre gjykatave, me vendimin njësuës nr. 13, datë 04.04.2018 (*vendimi njësuës nr. 13/2018*), Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë kanë njësuar praktikën gjyqësore, duke përcaktuar se çështjet e paraqitura në Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda përpara datës 01.08.2017, sipas kompetencës lëndore të listuar në nenin 75/a të KPP-së, të pandryshuar, bazuar në parimin kushtetues të vazhdimësisë së juridiksionit, kompetencës dhe gjyqtarit natyral do të vazhdonin të gjykoheshin në këtë gjykatë edhe pas kësaj date, deri në momentin e krijimit të Gjykatës kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar. Ky rregull vlente edhe për çështjet në gjykim në gjykatat e zakonshme.

4. Në lidhje me mosmarrëveshjen e kompetencës së krijuar mes gjykatave për çështjen në ngarkim të kërkuesit dhe të disa të bashkëpandehurve të tjerë, me vendimin nr. 00-2018-260, datë 30.07.2018, Gjykata e Lartë ka vendosur zgjidhjen e saj, duke përcaktuar si kompetente Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda.

5. Pas kthimit të dosjes gjyqësore në Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda, me urdhrin nr. 181, datë 17.09.2018 (*urdhri nr. 181/2018*), kryetari i kësaj gjykate, bazuar në nenin 25 të ligjit nr. 98/2016 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë” (*ligji nr. 98/2016*), nenin 92 të këtij ligji, që referon në nenin 18 të ligjit nr. 9877, datë

18.02.2008 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë” (ligji nr. 9877/2008), nenin 5 të vendimit nr. 238/1/a, datë 24.12.2008 (vendimi nr. 238/1/a) të Këshillit të Lartë të Drejtësisë (KLD) “Për procedurat e ndarjes me short të çështjeve gjyqësore”, si dhe vendimin njësoes nr. 13/2018 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, ka vendosur kalimin e çështjes të njëjtit trup gjykues që e kishte shqyrtuar fillimisht atë, duke vendosur për moskompetencën.

6. Në përfundim të gjykimit të çështjes penale, me vendimin nr. 137, datë 28.12.2018, Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda ka vendosur deklarinin fajtor të kërkuesit për veprën penale për të cilën është akuzuar dhe dënimin e tij me 10 vjet e 6 muaj burgim. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka ushtruar ankim.

7. Me vendimin nr. 29, datë 15.04.2019, Gjykata e Apelit për Krime të Rënda ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda, duke gjetur atë në vlerësim të drejtë të fakteve dhe provave, si dhe në zbatim të drejtë të nenit 47 të KP-së, për sa i përket vlerësimit të kriterëve të përcaktuara nga kjo dispozitë në caktimin e dënimit. Kërkuesi ka ushtruar rekurs kundër këtij vendimi.

8. Me vendimin nr. 00-2023-1456 (244), datë 19.09.2023, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 29, datë 15.04.2019 të Gjykatës së Apelit për Krime të Rënda.

9. Në datën 05.01.2024 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me kërkesë për shfuqizimin e vendimeve gjyqësore, duke pretenduar se i kanë cenuar të drejta kushtetuese.

II

Pretendimet e kërkuesit

10. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar:

A) *Për vendimet gjyqësore:*

10.1. Vendimmarrjet e gjykatave të zakonshme i kanë cenuar të drejtën për proces të rregullt ligjor, në drejtim të:

10.1.1. *Parimit të gjykimit nga një gjykatë e paanshme, pasi:*

10.1.1.1 Pas regjistrimit të çështjes në vijim të vendimmarrjes së Gjykatës së Lartë për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencës, me urdhrin nr. 181/2018 të kryetarit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda është shmangur rishortimi i saj dhe dosja i ka kaluar për shqyrtim të njëjtit trup gjykues të kësaj gjykate të shortuar më parë. Pretendimet e

tij në këtë drejtim, të ngritura në ankim dhe rekurs, nuk janë marrë parasysh nga gjykatat.

10.1.1.2 Relator i çështjes në Gjykatën e Lartë ka qenë i njëjti gjyqtar që me urdhrin nr. 181/2018 ka mbajtur qëndrim për mosrishortimin e çështjes pas kthimit të saj për shqyrtim në Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda, si gjykatë kompetente, nga Gjykata e Lartë. Mospranimi i kërkesës së këtij gjyqtari për dorëheqje nga shqyrtimi i çështjes në Gjykatën e Lartë ka thelluar më tej shkeljet procedurale.

10.1.2. *Parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj, pasi:*

10.1.2.1. Kompetenca lëndore për shqyrtimin e çështjes penale në ngarkim të tij i përkiste Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës dhe jo Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda. Vepra penale “Trafikimi i lëndëve narkotike”, e parashikuar nga neni 238/a, paragrafi i dytë, për të cilën ai është akuzuar, përfshihet në kompetencën lëndore të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Dispozitat kalimtare të ligjit nr. 35/2017, konkretisht neni 285 i tij, kanë përcaktuar si kriter për shqyrtimin e çështjes kompetencën lëndore të gjykatës. Nisur nga maji i vitit 2017, Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda duhej të kishte pushuar së ekzistuari. Në këto kushte, në rastin e tij, kjo e fundit duhej të kishte shpallur moskompetencën e saj dhe ta dërgonte çështjen për shqyrtim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Kukës.

10.1.2.2. Duke pasur parasysh ndryshimet kushtetuese dhe të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*), çështja duhej të ishte shqyrtuar nga gjykata e shkallës së parë me trup gjykues të përbërë nga 3 gjyqtarë dhe jo 5, çka e bën vendimin e saj absolutisht të pavlefshëm. Po kështu, Gjykata e Apelit për Krime të Rënda duhej të kishte konstatuar këtë shkelje, aq më tepër kur ajo vetë e ka respektuar këtë procedurë, duke e shqyrtuar çështjen me trup gjykues të përbërë nga 3 gjyqtarë.

B) Për urdhrin nr. 181/2018:

11. Urdhri nr. 181/2018 është i paligjshëm, pasi vendimi i KLD-së ka dalë në bazë dhe për zbatim të ligjit nr. 9877/2008, i cili është shfuqizuar me ligjin nr. 98/2016.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkesit

12. Çështja e legjitimit (locus standi) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor, që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës. Kriteret për pranueshmërinë e kërkesës janë kumulative, në kuptimin që mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues.

13. Kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor ndaj të cilit ka ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

14. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, Kolegji vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, ai nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

15. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, mban datën 19.09.2023, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 05.01.2024, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

16. Në lidhje me legjitimimin *ratione materiae*, në kërkesën drejtuar Gjykatës kërkuesi ka pretenduar cenimin nga gjykatat e zakonshme të së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të parimit të gjykimit nga një gjykatë e paanshme dhe e caktuar me ligj.

17. Për sa u përket pretendimeve të parashtruara në drejtim të së drejtës për proces të rregullt ligjor, të cilat *prima facie* përfshihen në juridiksionin kushtetues, Kolegji konstaton se ato për cenimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e paanshme ngrihen si në drejtim të trupit gjykues që ka shqyrtuar çështjen e tij në Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda, ashtu

edhe ndaj gjyqtarit relator në Gjykatën e Lartë. Si shkak për cenimin e këtij parimi nga Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda kërkuesi ka pretenduar se çështja penale në ngarkim të tij është gjykuar nga i njëjti trup gjykues që kishte shpallur moskompetencën e kësaj gjykate dhe dërgimin e çështjes për kompetencë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kukës.

18. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se gjykimi nga një gjykatë e paanshme është një nga elementet e rëndësishme të procesit të rregullt ligjor, i garantuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së. Parimi i paanshmërisë nënkupton mungesën e paragjyqimeve nga gjyqtarët për çështjen e shtruar përpara tyre. Një gjykatë duhet të jetë e paanshme jo vetëm formalisht, por edhe në mënyrë të shprehur. E drejta për t'u gjykuar përpara një gjykate kompetente, të pavarur dhe të paanshme, të caktuar me ligj, kërkon që drejtësia jo vetëm duhet të bëhet, por ajo, gjithashtu, duhet të shikohet që bëhet (*shih vendimet nr. 19, datë 04.04.2023; nr. 21, datë 26.09.2022; nr. 10, datë 12.04.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Në rastin konkret, Kolegji vëren se vendimet e Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda nr. 56, datë 03.04.2018 për shpalljen e moskompetencës dhe nr. 137, datë 28.12.2018 për çështjen penale në ngarkim të kërkuesit janë marrë në përfundim të proceseve që paraqesin karakteristika të ndryshme. Kështu, natyra e vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda për shpalljen e moskompetencës është e ndërmjetme, pra e tillë që nuk vendos në lidhje me themelin e çështjes penale, për rrjedhojë vlerësimet e kësaj gjykate gjatë shqyrtimit të çështjes së kompetencës janë të ndryshme nga vlerësimet për shqyrtimin e çështjes penale të themelit. Në këtë kuptim, në çështjen në shqyrtim, Kolegji çmon se kërkuesi nuk ka arritur të argumentojë cenimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e paanshme nga pikëpamja kushtetuese në këndvështrim të testit subjektiv dhe atij objektiv të përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese.

20. Po kështu, kërkuesi ka pretenduar cenimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e paanshme edhe nga Gjykata e Lartë, për shkak se gjyqtari relator i çështjes në këtë gjykatë ka qenë i njëjti që ka lëshuar urdhrin nr. 181/2018, në cilësinë e kryetarit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda. Për sa i takon këtij pretendimi, Kolegji thekson se urdhri nr. 181/2018 për kalimin e çështjes trupit gjykues të caktuar me shortin e datës 25.07.2017 nuk përbën vendim gjyqësor ose *quasi* gjyqësor, por akt me karakter të brendshëm administrativ, për rrjedhojë, në këndvështrim të nenit 42 të Kushtetutës, çmon se argumentet e kërkuesit në këtë drejtim nuk janë të mbështetura nga pikëpamja kushtetuese. Për më tepër, nga materialet e depozituara së bashku me kërkesën rezulton se gjyqtari relator në Gjykatën e Lartë ka hequr dorë nga shqyrtimi i çështjes, për shkak të funksionit të tij si ish-kryetar i Gjykatës së Shkallës

së Parë për Krime të Rënda, kërkesë e cila është refuzuar me vendimin nr. 452, datë 12.07.2023 të zëvendëskryetarit të Gjykatës së Lartë.

21. Në kërkesën drejtuar Gjykatës, kërkuesi ka pretenduar, gjithashtu, se vendimet gjyqësore i kanë cenuar parimin e gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj si në aspekt të gjykatës kompetente, ashtu edhe për sa i përket përbërjes së trupit gjykues. Sipas kërkuetit, kompetente për shqyrtimin e çështjes penale në ngarkim të tij ishte Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kukës dhe jo Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda.

22. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se shqyrtimi i çështjes nga një “*gjykatë e caktuar me ligj*” është një element i procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Termi “*gjykatë*” karakterizohet, në sensin material, nga funksioni i saj gjyqësor që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve që janë në kompetencë të saj, në një proces të zhvilluar për një procedurë ligjrisht të përcaktuar dhe në pajtim me shtetin e së drejtës. E drejta e çdo pale për t’u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente, kërkon që gjykata të ketë juridiksion për të dëgjuar çështjen dhe që kompetenca t’i jetë dhënë asaj nga ligji. Nëse një gjykatë nuk ka juridiksion/kompetencë për të gjykuar të pandehurin në përputhje me dispozitat që zbatohen sipas legjislacionit përkatës, ajo nuk është “e krijuar me ligj” sipas kuptimit të nenit 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 4, datë 21.02.2022; nr. 62, datë 04.11.2016; nr. 47, datë 11.11.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në rastin konkret, krahas faktit se mosmarrëveshja e kompetencës së krijuar mes Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda dhe Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kukës është zgjidhur me vendimin nr. 00-2018-260, datë 30.07.2018 të Gjykatës së Lartë, Kolegji vëren se një çështje e tillë është zgjidhur edhe me vendimin njëses nr. 13/2018 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë. Kështu, çështja penale në ngarkim të kërkuetit është regjistruar në Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda në datën 20.07.2017. Sipas nenit 75/a të KPP-së së kohës, në kompetencën e kësaj gjykate përfshihej edhe gjykimi i krimeve të parashikuara nga neni 283/a i KP-së, ndërsa sipas vendimit njëses nr. 13/2018, çështjet e paraqitura në Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda përpara datës 01.08.2017 do të vazhdonin të gjykoreshin në këtë gjykatë edhe pas kësaj date, deri në momentin e krijimit të Gjykatës kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar. Në këto kushte, kompetente për shqyrtimin e çështjes penale në ngarkim të kërkuetit ishte Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda, për rrjedhojë Kolegji vlerëson se pretendimi i tij se kompetente për shqyrtimin e çështjes ishte Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kukës është i pambështetur në këndvështrimin kushtetues.

24. Nga ana tjetër, Kolegji vëren se pretendimet e kërkuarit për urdhrin nr. 181/2018 të kryetarit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda kanë të bëjnë, në thelb, me caktimin e trupit gjykues të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda që ka shqyrtuar çështjen e tij pas kthimit të saj për kompetencë kësaj gjykate nga Gjykata e Lartë. Për rrjedhojë, Kolegji çmon që këto pretendime t'i shqyrtojë në vijim së bashku me pretendimet për cenimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj në drejtim të përbërjes së trupit gjykues.

B. Për pretendimin e cenimit të parimit të gjykimit të gjykatës së caktuar me ligj

25. Kërkuari ka pretenduar se çështja e tij duhej të ishte shqyrtuar nga Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda me trup gjykues të përbërë nga 3 gjyqtarë dhe jo 5, çka e bën vendimin e saj absolutisht të pavlefshëm. Po kështu, Gjykata e Apelit për Krime të Rënda nuk ka konstatuar këtë shkelje edhe pse e ka respektuar vetë këtë procedurë, duke e shqyrtuar çështjen me trup gjykues të përbërë nga 3 gjyqtarë. Urdhri nr. 181/2018 është i paligjshëm, pasi vendimi i KLD-së ka dalë në bazë dhe për zbatim të ligjit nr. 9877/2008, i cili është shfuqizuar me ligjin nr. 98/2016.

26. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se shprehja “*gjykatë e caktuar me ligj*” në nenin 42, pika 2, të Kushtetutës mbulon jo vetëm bazën ligjore për ekzistencën e vetë gjykatës, por edhe përbërjen e trupit gjykues të ngarkuar për shqyrtimin e çdo çështjeje konkrete, për rrjedhojë pretendimet që ngrihen për shkeljen e rregullave ligjore për caktimin e gjyqtarëve në përbërje të një trupi gjykues janë të tilla që kërkojnë shqyrtim prej saj (*shih vendimin nr.14, datë 17.04.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në ankimin kushtetues individual kërkuari ka pretenduar cenimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj si rrjedhojë e shqyrtimit të çështjes së tij nga gjykata e shkallës së parë me trup gjykues të përbërë nga 5 gjyqtarë.

28. Për sa i përket këtij pretendimi, Kolegji vëren se çështja e kërkuarit është regjistruar në Gjykatën e Shkallës së Parë për Krime të Rënda në datën 20.07.2017 dhe, pas shortimit në datën 25.07.2017, në përputhje me nenin 6 të ligjit nr. 9110, datë 24.07.2003 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave për krime të rënda” i ka kaluar për shqyrtim trupit gjykues të përbërë nga 5 gjyqtarë, i cili, me vendimin nr. 56, datë 03.04.2018, ka vendosur shpalljen e moskompetencës së kësaj gjykate dhe dërgimin e çështjes për kompetencë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kukës. Pas zgjidhjes nga Gjykata e Lartë të mosmarrëveshjes së kompetencës së krijuar mes Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kukës dhe Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda, çështja është rikthyer për shqyrtim në këtë të fundit, si gjykatë kompetente. Në këtë kohë kishte hyrë në fuqi ligji nr. 35/2017, i cili përcaktonte se Gjykata kundër Korrupsionit dhe

Krimet të Organizuar gjykon me trup gjykues të përbërë nga 3 gjyqtarë (*neni 8, pika 4*) dhe deri në krijimin e kësaj gjykate çështjet penale në kompetencën lëndore të saj, sipas nenit 75/a, të kodit të ndryshuar me këtë ligj, do të gjykoheshin, përkatësisht, nga Gjykata për Krimet e Rënda dhe gjykatat e rretheve gjyqësore (*neni 285, pika 1*), ndërsa përbërja e trupave gjykues rregullohej tashmë sipas përcaktimeve të këtij ligji, pavarësisht parashikimeve të ndryshme në ligje të tjera (*neni 285, pika 7*).

29. Pas rikthimit të dosjes gjyqësore nga Gjykata e Lartë, me urdhrin nr. 181/2018 të kryetarit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda, çështja i ka kaluar për shqyrtim të njëjtit trup gjykues prej 5 gjyqtarësh të caktuar përpara hyrjes në fuqi të ligjit nr. 37/2017. Ky urdhër është bazuar në nenin 25 të ligjit nr. 98/2016, që përcakton ndarjen e çështjeve gjyqësore me short dhe vendimin nr. 283/1/a të KED-së, që përcaktonte se çështjet e caktuara me short dhe për të cilat ishte disponuar më parë nga gjykata me vendim jopërfundimtar, përjashtoheshin nga shorti dhe i kalonin automatikisht të njëjtit gjyqtar. Në këto kushte, çështja penale në ngarkim të kërkuesit është shqyrtuar nga Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda me trup gjykues të përbërë nga 5 gjyqtarë.

30. Në ankimin kundër vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda kërkuesi ka pretenduar, ndër të tjera, se çështja e tij duhej të ishte shqyrtuar nga kjo gjykatë me trup gjykues të përbërë nga 3 gjyqtarë. Pretendimet e tij në këtë drejtim janë vlerësuar të pabazuara nga Gjykata e Apelit për Krime të Rënda (*shih faqen 9, paragrafi i dytë, të vendimit nr. 29, datë 15.04.2019 të Gjykatës së Apelit për Krime të Rënda*), ndërsa Gjykata e Lartë ka vlerësuar se gjatë gjykimit të çështjes nga të dyja gjykatat e faktit nuk kishte pasur shkelje procedurale me pasojë pavlefshmërinë e vendimit dhe se gjykata e apelit kishte arsyetuar në mënyrë shteruese faktin se gjykata e shkallës së parë kishte qenë gjykatë kompetente dhe e caktuar me ligj (*shih faqet 25, paragrafi i katërt dhe 26, paragrafi 37, të vendimit datë 19.09.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë*).

31. Në analizë të vendimmarrjes së Gjykatës së Apelit për Krime të Rënda dhe Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, Kolegji çmon se, ashtu siç kanë vlerësuar këto gjykata, shqyrtimi nga Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda i çështjes së kërkuesit nga një trup gjykues i përbërë nga 5 gjyqtarë nuk përbën shkelje të procesit të rregullt ligjor, pasi gjyqtari natyral për të zgjidhur çështjen konkrete është ai që identifikohet pas hedhjes së shortit dhe çdo procedurë e ndryshme jo vetëm do të binte ndesh me parashikimet e nenit 25 të ligjit nr. 98/2016 dhe nenit 342 të KPP-së, sipas të cilit gjen zbatim parimi i gjykimit të çështjes në mënyrë të pandërprerë nga e njëjta gjykatë, por do të ishte njëkohësisht në kundërshtim me garancitë që ofron neni 42, pika 2, i Kushtetutës. Për më tepër, Kolegji vlerëson se përbërja e

trupit gjykues me 5 anëtarë, ndërkohë që sipas kërkesit duhej të ishte me 3 anëtarë, përbën garanci më të lartë në drejtim të cilësisë së vendimmarrjes. Në këto kushte, Kolegji çmon se pretendimet e kërkesit për cenimin e parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj si rrjedhojë e gjykimit të çështjes së tij nga Gjykata e Shkallës së Parë për Krime të Rënda me trup gjykues të përbërë nga 5 gjyqtarë, janë haptazi të pabazuara.

32. Në përfundim, Kolegji vlerëson se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.